

[Jensen Christensen.]

Verdenskrig, for at Jordværdierne overhovedet skal kunne forrykkes nævneværdigt. Derfor tror jeg, at det foreliggende Lovforslag i saa høj Grad har truffet Sagens Kærne, naar Talen er om de relative Svingninger i Jordværdien, og derfor tror jeg ikke som det konservative Parti, at der er nogen som helst Mulighed for at komme Sagen nærmere paa Rigsdagen end gennem dette Lovforslag. Jeg hylder ikke 4. Oktober-Lovens Princip, men jeg kender de reelle Forhold paa den danske Rigsdag, og jeg tror ikke, der her er nogen som helst Mulighed for at komme Sagen nærmere, end det sker gennem det foreliggende Lovforslag, heller ikke fra et konservativt Synspunkt.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds Jeppesen (Drusebjerg) siger, at Udstykningen stadig kan foregaa i Sønderjylland, selv om dette Lovforslag ikke bliver vedtaget. Det er rigtigt, det kan den, men Opkøb af Jord for de 10 Mill. Kr. i Sønderjylland er en særlig Foranstaltning, som vi alle er enige om kræver en særlig Lov. Det var overhovedet Forudsætningen for Loven om de 10 Mill. Kr., men denne særlige Lov glider ud af Verden den 31. Marts i Aar. Jeg sagde i min Forelæggelsestale, at hvis der kunde blive vedtaget en Lov — og det havde jeg haabet paa — for hele Landet, der gjorde det forsvarligt, at ogsaa Udstykningen for de 10 Mill. Kr. gled ind derunder, havde Sagen været en helt anden, saa var dette Lovforslag overhovedet ikke blevet forelagt. Men efter min Mening er der i Øjeblikket ikke noget som helst, der tyder paa, at vi i Løbet af de Par Dage, der er tilbage af denne Maaned, skulde kunne faa vedtaget et Lovforslag om Jordudstykningsform, der ogsaa omfattede Sønderjylland. Det er, som sagt, en af Grundene til, at Lovforslaget er blevet forelagt, fordi vi ikke kan være tjent med, at Udstykningen af den Jord, der opkøbes for de 10 Mill. Kr. i Sønderjylland, helt og holdent foregaa efter 4. Oktober-Loven, og vel at mærke ikke, fordi Køberne i og for sig ønsker at faa Jord efter denne Lov, men fordi den byder saa store Fordele fremfor den private Udstykningsform, at man vælger 4. Oktober-Lovens Princip. Hvis man tror, at de paagældende vælger denne Form for Formens egen Skyld, kunde man passende gaa til en Ligestilling af de to Udstykningsformer. Man vilde da faa at se, hvem der var principielle Tilhængere af Fæsteformen, og hvem der foretrak den private Ejendomsform.

Jeg skal senere efter Lovforslagets Overgang til anden Behandling tillade mig at

stille Forslag om, at det henvises til et Udvalg.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg gør den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Jensen Christensen) opmærksom paa, at selv om det foreliggende Lovforslag ikke vedtages, eller den gældende Lov ikke bliver fornyet til 1. April, kan man ikke sige, at vi staaar overfor ikke at kunne udstykke af den Jord, der købes for de 10 Mill. Kr. i Sønderjylland. Thi det gælder her som overfor al anden offentlig Jord, at saa maa den udstykkes efter 4. Oktober-Lovens Princip. Jeg erkender dog, at man fra alle Sider har ment, der skulde en særlig Lov til angaaende disse Forhold, og derfor har jeg ogsaa søgt at bidrage til, at en saadan særlig Lov kom i Stand. Det er i øvrigt min Hensigt, hvis det skulde blive fuldstændig klart, at de Forhandlinger, der føres om Regeringens Lovforslag angaaende Udstykningsregler for hele Landet, er afbrudt, at fremsætte Forslag om Forlængelse af de Tilstande, der nu bestaar i Henhold til den gamle Husmandslov, 4. Oktober-Loven og den sønderjydske Lov.

Det ærede Medlem udtalte angaaende Købet af Christianssæde eller anden Jord, at det uvægerlig maatte betyde meget store Tab for Statskassen. Det kan jeg ikke erkende; jeg tror, det kan siges, at Jordlovsudvalget aldrig nogen Sinde har kunnet købe tilnærmelsesvis saa store Arealer med saa ringe Tab for Statskassen som den Gang, der var Tale om Købet af Christianssæde. Tilbudet lød paa 300 000 Kr. under Jordværdien, hvoraf de 100 000 skulde modsvare et Tab paa Skovene, idet man ved en fuldkommen nøgtern Beregning var kommet til det Resultat, at der i de første Aar ikke vilde kunne forventes fuldkommen Forrentning af Skovene; det vilde først være muligt efter nogle Aars Forløb. Derfor krævede man en Godtgørelse paa 100 000 Kr. for Skovenes Vedkommende og 200 000 Kr. for Jorderne. Sammen med Jorderne skulde følge en hel Række Bygninger, baade for de store Brug og for Smaabrugene. Om de sidste kan det utvivlsomt siges, at disse Bygninger kunde man overtage og meget let afhænde uden en Øres Tab. Tilbage vilde herefter kun blive et Tab paa ca. 490 000 Kr., hvoraf man paa Forhaand havde faaet godkendt en Nedskrivning paa 200 000 Kr. Til Rest blev kun 290 000 Kr., i hvilket Beløb indgik Værdien af en Bondegaard, et Apotek o. s. v., hvis Bygninger var vurderet til ca. 40 000 Kr., som utvivlsomt let vilde kunne være kommet ind ved Salg. Det Tab, man herefter maatte